

HÜVELYK MATYI.

Tisza Kálmán.

Tisza Kálmán új szerepkört
Választott magának
Szóostrommal bevenni a
Komáromi várat.
A mit Klapka generális
Mindhalálig védett.
Komáromból izent hadat
Tisza Kálmán Vaszarynak
S minden püspökének.

Megtámadta az egyházat
Szűz Máriás zászlót,
A keresztet, meg a tömjént,
Minden szentre rászolt.
Közbe-közbe utazgatott
Elkeresztelésben
S leczkét adott Komáromnak,
Hogy és mint kell nagynak lenni
A bankettezésben.

Szép is az a politika
Hogyha református
Csakhogy nem sok hasznát látja
A protestáns státus.
Öreg, gyenge már a legény
Veszett az ügy már is,
Erő kell a küzdelemre,
Ne akarjon verekedni
Bukott generális.

Hüvelyk Matyi.

János kizólásai.

Amíg a kolerával ijeszgetik az embört,
észre sé vöszí, akinek nincs hozzá tudománya,
hogy enné nagyobb vesződelöm is fenyőget
bennünket — gy ün a z o l a s z b o r .

*

Majd énekőhedd Nándikám érzése, hogy :
hogy o l a s z b o r t i t t a m a z e s t e .

*

Aki oszt betürüközik véllé, mikó hazafelé
baktat, majd csak abba vélekődik, hogy a
L a g ó m a g g i o r é n g o n d o l á z i k .

*

Fővetök én néköd doktorkám egy tudományos
kérdést, ezt fejtsd mög, ha mán mindég baczil-
lust kerestök, földözzétök mán föl écczör a titu-
láz g a t á s é s a v á l t ó - z s i r á l á s b a -
c z i l l u s a i t

*

A hétön mög avval kunérozták az asszo-
nyok, hogy miért nem házasodok mög

Mér? — mondok — mert n y e l v é b e n
é l a z a n y ó s .

*

Nándi pajtás, előre, röpköggyünk.

Válás után.

Szeretnélek elfeledni
S rád gondolok mindig egyre,
Akármerre járok, kelek,
Mindig te vagy az eszembe.

Szeretnélek elfeledni —
S egyre inkább gondolok rád,
Hiszen minden ringy-rongyodért
Nekem küldték el a számlát.

Kolerás viczcsek.

Koleránál, bacillusnál
Az a nagyobb bökkenő,
Hogy a nyögő betegeknél
Sokkal több a viczczelő.

A kolera majd elmulik,
Elcsoszog majd máshova,
De ez a sok kolerás viczcz
Ez el nem pusztul soha

Eugen.

Tamássy József. †

Az ország legjobb „Falu rossza“
Igazán hosszú utra ment,
Kongathat már a vén robotos,
Nem hallja ő azt odalent.

Szegény nagy szenvedéstől vált meg
És bizony nem veszít sokat,
Ha nem látja Göndör Sándorban
Az apró epigonokat.

Nádi Ferib.

KÖTSÖNÖS RÓKUS.

Tisztótt ur, vögye mög a házamat.
Szép ház e nagyon, tessék mögnézni, még az
k é m é n y e i s t i s z t a , m e r n e m ü g ö n é r i e z t
f ü s t , d e m ö g a z s z o b a p a l l ó i s t i s z t a , m e r n e m ü g ö n
é r i — l a k ó l á b a .

Van ugyan égy lakóm, az Darab Jancsi, de a
szögénnek mög nincsen lába.

*

De neköm — mondok — csak ojan iakó kék
mán écczö, amíik ikább bepiszkíti az lakást
o s z t l a k ó p é z t f ü z e t .

*

Aszondja az anyjuk, mikó az iskola begyütt
mögén, hogy :

— Apja te, tán münk is vöhetnének kosztos-
gyerököket.

Nem szótam szögénnek vissza sömmit, csak el-
nyetem, hogy :

— Jó lönne anyja, ha az koszt helött la-
k á s s a j ó l a k n á n a k , m e r t a z t b ü v e n a d h a -
t u n k n e k i k .

*

Sose tuttam eddig, mé érzöm magamat könnyeb-
ben egynehány nap uta.

Mintha a köcsösön is könnyebb lönne.
Most hallok mán. Az Vadász adópasa
e k ö t ö z ö t t S z ö g e d r ü .

*

Mög is lösznek ott tán vele elégödve, ahun nin-
csenek — köcsösönös embörök.

De haszontalan kényösködik az Szögedi Napló is,
hogy ü marta ki az városbú, mer ögyébbé mönt e.

Azé mönt e, hogy mög s z a b a d u j j o n a z
h á z a e l ü .

*

Aszondik, hogy mög is vötte mán egy bíró ur
az házát.

No, mondok, ajis eszeleskődte a dógot.

*

Nézz mán ki te, ki gyün ott é. Guggolj lé anyja.
Té mög gyerök hujánts ki, hogy n e m v a g y u n k
i t t h o n .

*

Tisztótt ur, vögye mög az házamat.

Az új főkapitány.

Betöltésre vár odafönn
Török János széke —
Ki lesz az új főkapitány?
Erre vár Pest népe.

Megindul a kombinálás,
Ma ez a név járja,
Holnap megint mást emleget
Odafönt a fáma.

Engedjék meg, hogy egy nevet
Erre mi ajánljunk:
A tápéi remekléssel
Legtöbb érdemet szerzett rá
A főkapitányunk.

Arpadus.

Egy kosár tréfa.

A nők élete.

A nők élete harcznak tekinthető és három kor-
szakra oszlik:

18—25-ig a hétéves háború a szív és ész közt;
25—55-ig a természet harmincz éves háborúja a
szépséggel és a szabóval.

Ezen túl a régi fellegvár makacs és szívós védelme
a támadó, de egyszersmind rohanó évek ellen.

Jó házasság.

- Miért nem akarsz P. báró neje lenni?
Mert nagyon öreg.
- De gazdag! Kényelmes és nyugodt életed lesz
mellette.
- Nem azért megyek férjhez, hogy nyugodt
életem legyen.

Hitel.

- G.-né így szólt a férjéhez:
— Nem veszi észre, hogy a hintónk már nagyon
kopott?
- Valóban, újra be kellene fényeztetni.
- Ugyan hová gondol, hisz az sokba kerülne.
- De hát mit tegyünk?
- Vegyünk újat.
- Nos, és ez talán olcsóbb?
- Természetesen, a fényezést mindjárt ki kell
fizetni, új kocsit hitelbe is kapunk.

Számítás.

- Ugyan kérlek, nem röstelsz feleséges emberrel
kaczérkodni, kérdezi Melanie kisasszonyt egy társnője.
- Miért röstelném? Lehet még belőle özvegy
ember.

Az orfeumban.

- Vegyenek virágot, szép urak.
- Mi csak az ártatlanság virágát vesszük meg.
- Sajnálom, azzal már nem szolgálhatok.

Színházi bérlés előtt.

- K. Van-e már udvarlója, szép piczikém?
- Melanie: A páratlan napokra van, most a páro-
sokra kellene egy.

Vén bakancsos.

Dr. Pál beszélget.

Be-benézek a pénzügyi bizottságba, ahol a
kötségvetést tárgyalják. Tudom, amint engem meg-
lát a bizottság, mindjárt eszébe jut a spórolás.
*

A legnagyobb Sparmeister a bizottságban a
kajabáló szenátor. Mindennel takarékoskodik, csak
egygyel nem — az idővel.
*

Különben is nagy szónoklási düh uralkodik a
kötségvetés tárgyalásánál, úgy hogy az ember a
sok ülésben egészen kiáll.
*

Nem is szólva pajtás, arról a lényeges körül-
ményről, hogy a sok ülésben sok nadrág kopik.
*

Hiába nevet Zsiga pajtás, nem lényegtelen
dolog az a háztartásban, ha a nadrág nem sok
áig tart.
*

Igaz, hogy most vettem egy vadonat új öltö-
zéket, öregem, de ne feledje, hogy már most pass
a ruhavásárlásnak a huszonöt éves tiszt-
viselői jubileumomig.
*

Hogy az még soká lesz, czimbora? Dehogy,
mindössze tíz esztendő múlva.

Kis hírek egy nagy emberről.

Beküldi egy tátrafüredi vendég.

Oltványi stb. Pál egy törött éjjeli
poharat ajándékozott a tátrafüredi fürdőigazgatóságnak.

A nagylelkű ajándék czélja az, hogy legyen meg-
felelő edény, amibe össze lehet gyűjteni a tenger
sok vizet, mely az Oltványi stb. ur által fölfedezett
forrásból csepeg.

Oltványi stb. stb. ur följelentést tett a fürdő
szolga ellen, hogy tiszteletlenül viselte magát iránta,
nem csókolt kezét a saison végén nagylelkűen adott
két hatos borral valóért.

(A beküldő nem mond ezzel újat, mert Oltványi
mindazokat föl szokta jelenteni, akik jól megmos-
datják. A szerk.)

A városház előtt.

Valaki (vasutról jöve lelkendezve fut Szegedén
s itt feltalálja egyik régi barátját.) — Édes barátom!
Csakhogy talállak! Hamar adj nekem egy jó tanácsot,
de hamar, mert megyek a vonattal.

A barátja. Mit? Hamar? Tanácsot? Viszed?
Vasuton? — Barátom, nézd, ebben a házban, ez a vá-
rosház, az első emeleten — éppen együtt ül — Tanács.
— Jó, vidd, — vissza se hozd!

A hatalmas miniszterelnök.

Mivel a temesvári mandátum
Szapáry urnak jó falat,
Egy intés kellett s Temesváron
Lerombolják a vár-falat.

Csipi Csóka.

Gefr. tit. Corporal Eliász Csamangó sarzsilevelei

a manéberől.

Szeretett szülő apám!

Ha valamiké kiszabadulok innet az angyalbürről
oszt hazamék, tiz esztendejig nem bütölöm mög az
péntöki napot, mer van most büt egy hujába ölég. Mer
mögbolondultak az ferfléksz-kocsik, akik az ételt horg-
gyák utánunk, oszt hun van belüllük, hun nincs.

Mer itt ügyesen mén mindön. A hónaputánra való
hust megkaptuk mán, de a majit csak ötödnapra hozik
utánunk, mikó mán elrohott egészen,
mejhöz hasonló lyókat kíván

*Her Corp. Él. Csamangó,
óne menázi.*

Ugyan igaz. Ami kis pésztt küdött kend, az úgy
emönt, mintha nem is lött vóna, aminthogy nincs is.
Azér csak kügygyük utána a többit, mer így én el-
pusztulok, oszt mi lösz akkor a Mirczlivel mög az gye-
rökivel, ha azok is utánam vesznek,
mejhöz hasonló lyókat kíván

*kápl. ur É. Csamangó
apa.*

Enczy-klopedia.

Luczaszék=állandó vízvezeték.
Szinház=szépség kirakat.
Vatta=testegyenetési pótlék.
Anyós=házi lakat kulcs.

Cuco—Ricza.

Az öreg Csamangó levele.

Édös fíjünk!

Benjártama városba, osztég ott hallottam, hogy
evész a papiros péz, aszongyák hogy főöszlatik, hogy
ezöntul né lögyön ojan tömegösen egy hejt, oszt maj
annak hejjötte koronát aranybú, hát ennek köszönhe-
töd, hogy mostant péz ütija markodat, mondok anyád-
nak, ha mán így álla velág sorja, kügygyünk annaka
kölöknék is, hagy tötse a kedvit, münk majesak e
vergöldünk valahogy, pejig nem nagyon köcségösköd-
hetünk, mer aszondja a zorvosur, hogy az idén ezor-
féle nyavalya is kerüget bennünket, amit kívánunk
neköd is hótunk napjáig tiszta szüvbül szerető szüleid

Csamangó Mátyás és Málé Panna.

Majdis efelejtöm mondani: hogy csinnyán bányj
a pézze, né essé néki ojan hörtelen, minta tót a zany-
nyának.

Megrovási kaland.

Ami törvény: törvény!
Ezt keresztül törvén,
A tátongó örvény
Elnyelend, Böszörmény.

Irta: egy Bösz Örmény.

Három szabó.

Három szabó lakott egy utczába. Az egyik a
következő czégtáblát tette ki: „Itt lakik Szeged leg-
híresebb szabója“. Dühbe jött e fölött a másik szabó s a
következő táblával replikázott: „Itt lakik a világ leg-
híresebb szabója.“ Erre aztán dühbe jött a harmadik
szabó és kifüggesztette a következő czéget: „Itt
lakik ezen utca leghíresebb szabója!“

Ritka önmegtágadás.

X. ur megházasodott s mivel az anyósa haragos
egy delnő volt, még többet járt a korcsmába, mint
azelőtt. Egyszer meglehetősen illuminált állapotban
talált haza kerülni és — duplán látta az
anyósát:

— Mit (szólt elképedve) egy példányban is so-
kallám, most már duplán is lássam az anyóso mat? In-
kább nem iszom többé!

És úgy tett, a miként beszéle?

A nagy nap,

Szórakozott Emma
Nem megy ma a munka —
A könyvek szanaszét
Hevernek a sutba.

Kati a cziczus is,
Oly ügyetlen mámma —
A söpréstől szinte
Félre áll a szája.

Egyik se érez ma
A dologhoz kedvet
No mert — valahára! —
M.a jön meg az ezred.

Arpadus.

Szinház.

A szinügyi bizottság azon törí a fejét, hogy le-
hetne megtölteni a szinházat páros napokon is.
És kisütötte háromszori tanácskozás után, hogy
ezt nem is nehéz megoldani, csak lehetetlen.

Persze, nem is lehet ez máskép olyan szinügyi
bizottságban, melynek többsége páratlan.

Valóságos legény-kolonia ez a bizottság. Duka,
Nyilassy, Weiner, Kovács János, egy sincs
abban a helyzetben, hogy a maga részére páros
bérletet köthessen.

Az igazgató most a hölgyekre bizza magát, hogy
azok osszák meg a bérletet testvériesen.
És nem lehetetlen, hogy a Mikádó tarokk váro-
sában a hölgyek is elkezdének osztani.

Felelős szerkesztő: **Hüvelyk Matyi.**

Szegeden, 1892. Nyomatott Bába Sándor kiadó tulajdo nosnál